

Στην ΝΤΟΥΛΑ ΜΟΥΡΙΚΗ

Η Ντούλα Μουρίκη γεννήθηκε στο Αίγιο. Μετά τις γυμνασιακές της σπουδές, παρακολούθησε τα μαθήματα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υπότροφος σ' όλη τη διάρκεια των σπουδών της και πήρε το πτυχίο της με άριστα, καθώς και το πτυχίο της Γαλλικής Φιλολογίας του ίδιου Πανεπιστημίου. Παρακολούθησε μαθήματα στη Σορβόννη και συνέχισε τις σπουδές της στο Τμήμα Αρχαιολογίας και Τέχνης του Πανεπιστημίου του Princeton, όπου έλαβε το Δίπλωμα Master of Arts και εν συνεχεία το Διδακτορικό της Δίπλωμα, πρώτη γυναίκα που πέτυχε αυτή την υψηλή διάκριση στο Τμήμα αυτό ενός από τα γνωστότερα Πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το 1971 εξελέγη καθηγήτρια στην Ανωτάτη Σχολή Αρχιτεκτόνων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, κατορθώνοντας να είναι και πάλι η πρώτη γυναίκα που επιτύγχανε μια τόσο υψηλή διάκριση στο αρχαιότερο τεχνολογικό Ίδρυμα της χώρας.

Στο διάστημα εξ άλλου 1979-81 υπήρξε και μέλος της Συγκλήτου του Πολυτεχνείου.

Η Ντούλα Μουρίκη έχει μια μακρόχρονη και πολύ σημαντική επιστημονική προσφορά. Εργάστηκε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και στο Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών ως συνεργάτης του Μανώλη Χατζηδάκη.

Έχει δημοσιεύσει πληθώρα εργασιών σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά, έχει δώσει πολλές διαλέξεις και έχει συμμετάσχει σε σειρά διεθνών και ελληνικών επιστημονικών Συνεδρίων και Συναντήσεων.

Τα βιβλία της για τις τοιχογραφίες του Αγίου Νικολάου της Πλάτσας στη Μάνη, για τις τοιχογραφίες

του Ναού του Σωτήρα στο Αλεποχώρι, για τα ψηφιδωτά της Νέας Μονής Χίου αποτελούν επιστημονικές εργασίες πρώτης σειράς, όπως άλλωστε και οι μικρότερες διάσπαρτες εργασίες της. Η ιστορία της Βυζαντινής τέχνης και η έρευνα ενός τόσο σημαντικού επιστημονικού πεδίου οφείλουν πάρα πολλά στην επίμονη και συστηματική προσπάθεια της Ντούλας Μουρίκη.

Παράλληλο και σημαντικό υπήρξε το εκπαιδευτικό της έργο στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων, όπου κατείχε την Έδρα της Γενικής Ιστορίας της Τέχνης και όπου επίσης κατέβαλλε ιδιαίτερες προσπάθειες για την ανάπτυξη των μαθημάτων της Ιστορίας της Τέχνης, για την ανάπτυξη της βιβλιοθήκης και της φωτοθήκης του Σπουδαστηρίου της, για την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών από μέλη του Σπουδαστηρίου και νεώτερους ερευνητές.

Η Ντούλα Μουρίκη υπήρξε μέλος της Αρχαιολογικής Εταιρείας, της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας, της Ελληνικής Εταιρείας, της Διεθνούς Ένωσης Μελετών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και του Διεθνούς Κέντρου Μελέτης της Μεσαιωνικής Τέχνης.

Η κηδεία της Ντ. Μουρίκη έγινε στο Αίγιο. Παρευρέθηκαν πολλά μέλη του Τμ. Αρχιτεκτόνων, μεταξύ των οποίων οι: Δ. Ζήβας, Χ. Μπούρας, Α. Αραβαντινός, Θ. Παπαδημητρίου, Β. Κανιάρης, Ε. Γλυνιαδάκης, Μ. Μπίρης, Α. Μπιρμπίλη, Μ. Ασιρά, Μ. Ερμανουήλ, Σ. Σόρογκας, Γ. Καλακαλάς, Ε. Παναγιωτάτου, Ι. Στεφάνου, Γ. Σαρηγιάνη.

Ο πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ Δ. Ζήβας εκφώνησε το επικήδειο*.

Στον ΑΛΕΞΗ ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟ

Στις 24.1.1992, η Πανεπιστημιακή Κοινότητα και ιδιαίτερα το Τμήμα Αρχιτεκτόνων Αθήνας, έχασε τον Αρχιτέκτονα και Λέκτορα των Συνθέσεων Αλέξη Συριόπουλο.

Ο Αλέξης Συριόπουλος γεννήθηκε το 1941 στην Αθήνα. Σπούδασε στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ, απ' όπου αποφοίτησε το 1966. Έγινε μέλος του Διδακτικού Προσωπικού της Σχολής το 1982, ως επιστημονικός συνεργάτης και εξελέγη το 1987 λέκτορας στο

Συνθετικό Τομέα Ι του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Αθήνας, όπου και δίδαξε μέχρι το θάνατό του. Έχει σημαντικό χτισμένο αρχιτεκτονικό έργο.

Η μελέτη του για το Κτίριο Υπηρεσιών Λιμένος Πάτρας, που στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε, απέσπασε το 1ο βραβείο στο σχετικό Πανελλήνιο Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό. Παράλληλα με την αρχιτεκτονική ασχολήθηκε σοβαρά με την ζωγραφική, έχοντας πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις. Επίσης το 1965 συμμετείχε

(*) Με απόφαση της Γ.Σ. του Τμ. Αρχιτεκτόνων, πρόκειται να εκδοθεί τιμητικός τόμος στη μνήμη της.

στη Γ' Πανελλήνια Έκθεση Ζωγραφικής Νέων, το 1967 στην Η' Πανελλήνιο Έκθεση ζωγραφικής και το 1968 και 1983 στην έκθεση ζωγραφικής Αρχιτεκτόνων-Ζωγράφων.

Ήταν πολύπλευρη δημιουργική φύση αλλά και γεννημένος δάσκαλος ο Αλέξης Συριόπουλος.

Το χτισμένο και μελετημένο έργο του αλλά και η διδασκαλία του φανέρωναν την πίστη του στην βαθειά σχέση της αρχιτεκτονικής με τον τόπο, την φυσική και κοινωνική του δομή, την ιστορία και την κλίμακά του.

Απεκάλυπταν όμως ταυτόχρονα και τη σπάνια ικανότητά του να υπερβαίνει σε οριακές περιπτώσεις τα πλαίσια του μικρό-κοσμου αυτού. Έτσι μπορούσε με διαύγεια να αντιλαμβάνεται και την οικουμενική διάσταση και εμβέλεια των αρχιτεκτονικών ιδεών να συλλαμβάνει και να αξιολογεί μηνύματα από έναν κόσμο πολύ ευρύτερο.

Διατύπωνε ένα αρχιτεκτονικό λόγο χαμηλόφωνο, ήπιο και στοχαστικό, αλλά και αποδεσμευμένο από κλειστά σχήματα και δογματισμούς, συχνά ακόμη και ανατρεπτικό σε σχέση με εδραιωμένες αντιλήψεις για τα πράγματα.

Πέρα από αυτά, ο Συριόπουλος πλησίαζε και διερευνούσε την αρχιτεκτονική μέσα από προσβάσεις πολλαπλές. Ήταν μοναχικός περιπατητής ποικίλων και συχνά μυστικών ατραπών. Η ζωγραφική, η ποίηση, η λογοτεχνία, η γεωμετρία ήταν γι' αυτόν γνώριμοι και αγαπητοί δρόμοι άσκησης και έκφρασης ενός πλούσιου εσωτερικού πνευματικού κόσμου.

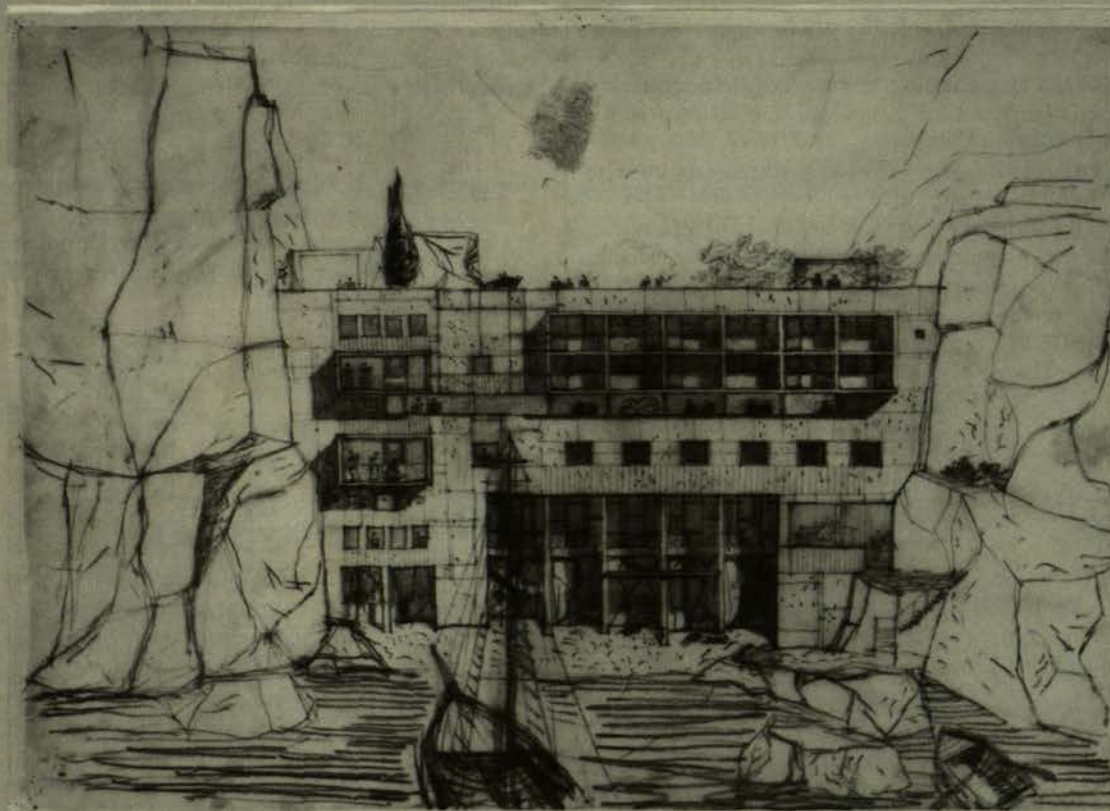
Την γόνιμη εμπειρία αυτών του των προσωπικών περιπλανήσεων, μοιράσθηκε ο Συριόπουλος χωρίς φειδώ με τους συναδέλφους του και κυρίως τους σπουδαστές του, κερδίζοντας την αγάπη και την εκτίμησή τους.

Η βαθειά διδακτική επίδραση της σκέψης και του έργου του, άφησε το ίχνος της στο νου και την ψυχή, όσων την δέχτηκαν. Θα αποδώσει στην ώρα της τους καρπούς της, κρατώντας διαρκώς ζωντανή την παρουσία του ανάμεσά μας.

Στους παλιούς φίλους, ο Αλέξης θα θυμίζει τους ωραίους καιρούς και την θάλασσα που είχε πάντα στο νου.

Γάσος Κ. Μπίρης
Αρχιτέκτων

Αν. Καθηγητής Τμ. Αρχ/νων ΕΜΠ.

Αλέξης Συριόπουλος: Σπουδαστικό θέμα κτιριολογίας (4ο έτος). Καθηγητής Γ. Δεσποτόπουλος. Θέμα: Ξενώνας φοιτητών Θεολογίας στο Άγιο Όρος.